

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Termoelectrica”, în interesele CCLT nr. 1, către Lilia Luchian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lilia Luchian și menținută hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2017, SA „Termoelectrica”, în interesele debitorului CCLT nr. 1, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lilei Luchian cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 223 din 01.02.2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom”, în procedura falimentului) și CCLT nr. 1, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 20.10.2017, datoria CCLT nr. 1 pentru consumul de energie termică constituia suma de 1492626,11 de lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, a indicat că, urmare a consumului de energie termică, CCLT nr. 1 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv, energie termică, proprietarilor chiriașilor/locatarilor ai apartamentelor încăperilor locuibile și nelocuibile ale blocului locativ gestionat, care la rândul lor au beneficiat de

serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

CCLT nr. 1 nu a întreprins oricare acțiuni, în vederea adresării în instanța de judecată cu cereri privind încasarea datoriei pentru energia termică, inclusiv de la pârâtă, drept, pe care reclamantul și-l materializează personal, prin intermediul acțiunii oblice.

Pentru perioada noiembrie 2012 - septembrie 2017, pârâta înregistrează o datorie în sumă de 15 225,56 de lei - sumă pe care o solicită să fie încasată în beneficiul CCLT nr. 1, iar cheltuielile de judecată să fie încasate în beneficiul său.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată a fost admisă, s-a încasat de la Lilia Luchian, în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor pentru Tineret (CCLT) nr. 1, datoria pentru serviciile comunale - energie termică (încălzire și apă caldă) pentru perioada noiembrie 2012 - septembrie 2017 în sumă de 15 225,56 de lei. A fost încasat de la Lilia Luchian, în beneficiul SA „Termoelectrica”, cheltuielile de judecată în sumă de 456,77 de lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 12 noiembrie 2018, Lilia Luchian a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, potrivit Informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale pentru apartamentul 197, str. Ginta Latină 17, mun. Chișinău, anexată de către SA „Termoelectrica” la cererea de chemare în judecată, partea apelantă prin achitățile efectuate, a recunoscut datoria formată față de SA „Termoelectrica” pentru perioada noiembrie 2012 - septembrie 2017.

Or, din materialele cauzei se atestă cu certitudine că, prin efectuarea plăților în perioada noiembrie 2012-iulie 2017, partea apelantă a recunoscut datoria față de SA „Termoelectrica”.

Astfel, la caz, instanța de apel a conchis că, cursul prescripției extinctive s-a întrerupt, aspect care determină faptul, precum că solicitarea părților apelante de aplicare a prescripției extinctive în condițiile art. 271 Cod civil, este una neîntemeiată și pasibilă de respins.

Potrivit prevederilor art. 599 alin. (1) Cod civil, creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate în numele debitorului său exercita drepturile și acțiunile acestuia, în cazul în care debitorul, în dauna debitorului, refuză sau omite să le exercite. Iar potrivit prevederilor art. 601 Cod civil, toate bunurile obținute în baza acțiunii oblice intră în patrimoniul debitorului și beneficiază tuturor creditorilor acestuia.

Prin urmare, ținând cont de datoria formată la finele lunii septembrie 2017, în sumă de 15 225,56 de lei, indicată în calculul prezentat de către SA „Termoelectrica”, instanța de judecată a ajuns la concluzia că Lilia Luchian urmează să-și onoreze obligațiile referitoare la plata serviciilor prestate, achitând în beneficiul CCLT nr. 1 datoria în mărime de 15 225.56 de lei.

De vreme ce cursul prescripției extinctive a fost întrerupt, prin efectuarea plăților periodice, Lilia Luchian este obligată să achite datoria existentă, la caz, nefiind aplicabile condițiile ce ar justifica expirarea termenului de prescripție extintivă stabilit de art. 271 Cod civil.

La 07.06.2019, Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel din 27 martie 2019 este neîntemeiată și pasibilă casării, pe motiv că instanța ierarhic-inferioară a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material, dând o apreciere arbitrară probelor prezentate de către recurentă. Toate achitățile de către recurentă până în luna decembrie 2016, au fost orientate spre stingerea datoriilor în sumă 9273, 17 de lei, dispuse prin hotărârea din 03.05.2012 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău (dosarul nr. 2-1682/12), dar nicidecum pentru stingerea datoriilor acumulate, cu începere din noiembrie 2012. În atare circumstanțe cursul prescripției nu a fost întrerupt.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere parțială a acțiunii.

La 22.08.2019, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea acesteia și menținerea soluției instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 27 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 02 aprilie 2019 (f. d. 125), date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lilia Luchian, reprezentată de avocatul Ina Bodean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova